kes teab mis asja pärast nemad hakanud seda hullust ja hullamist tegema, läks wälja, katsus hoolega karjamaad läbi ja leidis sealt hulga kohwemarju maas. Tema noppis mõned üles, pani neid weega tulele, ja kui nemad küllalt olid keedetud, katsus, mis magu weel pidi olema, magu oli hea kül, ja mees pani imeks, et ta weri soontes nagu rutemine hakkas liikuma ja und ei tahtnud koguni ta silmi tulla. Nüüd mõistis mees kohe, miks kitsed olid nii hulluks läinud, se oli kohwemarjade süü, mis loomad rohuga segamine olid söönud.

Sessama isand oli ühe loostri walitseja, kus mitu munka olid endid kokulöönud Mohamedi usu kombid mööda oma Jumalat ja waleprohwetit öös ja pääwad teenima. Sagedaste pidid need mehed öösse ülestõusma palwele, aga uni oli magusam, ei wiitsind nemad ehk koguni mite ülestõusta, ehk tulid hoopis unised oma Jumala kota, tehku walitseja mis taht. Nüüd hakkas mees oma alamatele kohwejoogi heaks kiitma, nemad katsusid teda ja ennäe, mungad olid edespidi nii ärkad ja terased öö

ajal kui kassi pojad. — Ehk nüüd kül meie juures, kus kohwe enam nii rammus ja kangge ei ole kui oma pärismaal, ja kus teda enamiste juakse sigorite ehk odrega segamine, kohwejook enam nii suurt asja ei tee, peab ta ommeti inimese südame röömsamaks ja meele ningg mõistuse nagu terasemaks tegema. Seda teawad nii mitu nadesterahwast, kelle suu juba muidu nii lai on kui kesa-wälja mulk, ja kellele niisugust keele niisutamist hoopis waja ei oleks; nemad joowad hea meelega kohwet, sest jut peab siis nagu ladusamine ningg lõbusamine jooksma.

Euroopa maal ja isiäranis Saksamaal on kohwejoomine ülewäega pruugitawaks läind, olgu mees suur ehk weike, rikas ehk waene, kohwet peab temal igapä ollema, muidu on häda käes.

Teada muidugi et rikkamad inimesed kallimat sugu iwi oma joomaaja tarwis pruugiwad, kes waesemad, lepiwad alwema sooga, ja kel hoopis jõudu ei ole, joowad paljast sigoriwet, mis nende meelest kohwega ühte läheb. On Saksamaal waeste inimeste hulgas